

MOK Bács-Kiskun Megyei TESZ

Megbeszélés, vezetőségi ülés, 2020. január 23. 15 óra

Repülőorvosi-, Alkalmasságvizsgáló és Gyógyító Intézet (RAVGYI), kéakterem

Tisztelt Kollégák!

Mindig **elindulni nehéz**. A mai megbeszélés ennek az elindulásnak volt az első, óvatos, ám szerintem sikeres lépése. A megcélzott 34 kamarai tagból (vezetőség, bizottságok, megyei és országos küldöttek; tehát aktivitásukkal tisztet kiérdemelt tagok) 15-en voltak jelen. S ha a távolmaradásukat jelző, vélhetően nehéz szívvel hiányzó kollégákat is a jelen lenni akarók közé számítom, akkor máris 21 főre emelkedik a szám. Vagyis a részvétel meghaladta az 50%-ot. Jelen körülmények között úgy gondolom ez jó eredmény. És remélem, hogy a jelen beszámoló tovább erősíti a részvételi kedvet.

A **megbeszélés** helyszínéül a Repülőorvosi-, Alkalmasságvizsgáló és Gyógyító Intézet (RAVGYI) szolgált. Az intézetválasztás szimbolikus: a centrumról (értsd megyei kórházzal) való leválás egyben a többi erőcentrum (Baja, Kalocsa, Kiskunhalas) felé való nyitás jelzése is. Persze a periféria irányába tett gesztus az intézetvezetők (Dr. Sasi Ágnes intézetvezető főorvos, Dr. Kormos András, Dr. Szabó Sándor) nyitottsága, segítőkészsége nélkül nem működhetett volna. Köszönet érte. A periféria felé való törekvés azonban nem a centrum tagadását jelenti, hanem inkább a tagok –legyen városban vagy falun, kórházban vagy területen– egyenrangúságának az elismerését. Egy működő szervezetben a centrum és a periféria egymást feltételező, egymást kiegészítő tényezők. Egyik sem létezhet a másik nélkül. De míg az erőforrások általában a centrum felé irányulnak, a centrumnak kötelessége a perifériát életben tartani, vagyis nem hagyni, hogy elsovadjon. Ezért tartom fontosnak, hogy a közös gondolkodásba, munkába időről időre személyes élménnyel tudjanak a területek is bekapcsolódni. Ennek első állomása volt tehát a mai, kecskeméti találkozó.

1. S ha már kamarai élet, akkor a megjelenés. **Az arculat**. A megyei kórház honlapján hosszú évek óta elhelyezett kamarai hírek nem töltötték be a funkciójukat. Egy önmagára valamit is adó szervezetnek illik elérhetőnek, láthatónak lennie. Ezt a célt szolgálja a kamara „belső” fejlesztése: egy önálló honlap. Bőven van még feladat a tartalom vonatkozásában. Mielőtt hosszas felsorolásba kezdenék (kezdenénk), inkább arra sarkalok mindenkit, hogy nézegesse, és közösen építsük, alakítsuk. Nyilván egy ilyen publikus felületen a laikusok is informálódni akarnak, ill. a mi szakmai polémiáinknak is teret kell kapnia. Vagyis egy kétszintű felületben gondolkodok: egy mindenki számára elérhető közérdekű felületben, és egy csak a kamarai tagok számára felületet biztosító szintben. Utóbbi felület szakmai fórumként is működhet, belső, csak a szakmai közönségnek szóló dolgok megvitatására. Sok munka van még vele, dolgozunk rajta. A honlap címe: mokbk.hu

2. Számomra közösségformáló eszköz a **lógó** is. A lógó egy aprónak tűnő, ám nem lényegtelen eszköz. Egy jól eltalált „figura” összetartozás-élményt tud nyújtani. Egyszerűen csak üzen. Egy impresszió, ami egy villanás alatt rengeteg képzetel társul, koncentráltan tud átvinni „híreket”. Olyan híreket, ami egyfelől számunkra a kamara, és másfelől amit mi tudunk üzeni kifelé a kamaránkról. Ám ami nekem fontosnak tűnik, másnak nem feltétlen az. A találkozó résztvevőit szavazásra hívtam: a lógóról szóló gondolataim alapján elindulhatok-e egy tervezési felkéréssel, avagy nem. A jelenlévők támogatták az elképzelést. Köszönöm.
3. **A találkozók gyakorisága.** Az első „vitaindító” levélben a 3 havi találkozásokat javasoltam. A jövőbeni témáktól, aktivitástól függően ez változhat, ám egyelőre ezzel a menetrenddel folytatjuk. Javaslatot tettem a következő alkalomra: legyen Baján, április 23-án 15 órakor. A helyet és az időt megszavaztuk. Köszönet érte. A részleteket addig még finomítjuk.
4. **A felvetett témák** megszólítottak mindenkit. Persze szakmánként más-más mélységgel. Még egyszer a témák: súlyos fogyatékoság adóigazolása, praxisjog, paraszolvencia. Jó volt érezni, hogy milyen sokféleképpen keressük az utakat. Ebből lehet majd építkezni. A hosszas polémiának két hozadéka volt.
 - a. Egyrészt felelevenedett egy korábbi igény, hogy t.i. szakmacsoportonként legyenek munkacsoportok a kamarán belül. Olyan műhelyek, amelyek sokkal jobban tudják a maguk problémáját megfogalmazni, s ebbéli munkájukban nem rabolják más szakmabeliek idejét, energiáját. Ahogy erre már volt példa régebben.
 - b. A másik, hogy a felvetett témákban mennyire vagyunk tisztában a magunk álláspontjával. Van-e képünk általában a tagság véleményéről, vagyis mennyire ismerjük egymást, mennyire képezünk egy érdek- és értékközösséget? Mert az önismeret jelenti az első lépést a közösségformálás, formálódás útján. Ennek egyik eszköze a felmérés. Megkaptam a felhatalmazást a kérdőívek, a blokkok kidolgozására. Amint elkészülnek, kiküldöm őket. Elsőbb a véleményeket, a javaslatokat várom. Erre egy hétben maradtunk. A korrekciós javaslatok után véglegesítem őket, s indulhat a felmérés. Elektronikus „ívekben” gondolkodunk. Egyrészt ehhez az informatikának is utol kell minket érnie, másrészt a területen némi kampányt kell végezni, hogy minél több kolléga késztetést érezzen a kitöltésére. Minél többen töltik ki, annál árnyaltabb képet kapunk az adott témában.

Az a. és b. pontok nem egymást kizáró pontok. Sőt egymást erősítők. Az egyik adja a mélységi megismerés lehetőségét, míg a másik inkább az általános, a horizontális eligazodást. Ha a kamarai élet beindítását egy folyamatnak tekintem, akkor a kettő időrendben egymásra tud épülni: amikor már kellő ismeretünk – önismeretünk –

önbizalmunk van, akkor már bátrabban merjük és tudjuk a szűkebb problémáinkat elemezni. Ez akár egy szervezeti evolúciónak is tekinthető.

5. A „mit adott nekem a kamara” attitűd cáfolata, avagy „tudjatok kérni és adatik nektek”. Létezik a kamarának egy szolgáltatása: a **tagi szolgáltatás**. Ez egy opció. Amivel vagy él valaki, vagy nem. Ám mert valaki nem tud róla, vagy mert nem akar róla tudomást venni, az nem jelenti azt, hogy nem is létezik. Legyen tisztába a kamarai tag a lehetőségeivel. A tagi szolgáltatás eljárásrendjét új formába öntjük. És az elnyert támogatásokat publikussá tesszük. Hogy lássa az is, aki nem kapott. Mert nem kért. Mert ha kérne, kapna. Mindenki a lehetősége tudatában éljen. És dönthessen, hogy az adott játékszabályok mellett él-e a lehetőséggel, vagy nem. Önmagában a beváltás nélküli lehetőség is bizalmerősítő tényező tud lenni.
6. Hiszem azt, hogy minden szervezet olyan megítélésben részesül, amilyen a belső meggyőződése, igénye, elvárása. És ez érvényes a külső körülményekre (iroda) éppúgy, mint a belső értékekre (vezetők, tagok, szervezeti élet). Ebben a felfogásban a megyei kamara jelenlegi elhelyezése méltatlan. És ez nem a jelenlegi házigazdánk, a megyei kórház irányába tett negatív megjegyzés, sokkal inkább egyfajta önkritika. Ha hisszük azt, hogy a megyei kamara egy, az orvosi hivatást méltóan képviselni akaró szervezet, akkor az igényesség, a kulturált környezet elvárható. A megyei kamarának az évekkel ezelőtti központi elvonása okán mintegy 28.000.000 Ft-ja került az országos kamara kasszájába. Azt még nem tudjuk, hogy erre a keretre jogot formálhatunk-e, azonban úgy gondolom, hogy pontosan az egykori elvonás okán van erkölcsi alapunk egy új „székház” gondolatát felvetni. Elkezdtünk együtt gondolkodni. Az országos vezetőség felé történő tárgyalás elindítását a jelenlévők támogatják.
7. 2020.01.22.-én Budapesten TESZT-ülés volt. A legfontosabb téma a bérrendezés, ill. annak a paraszolvenciával való összekapcsolása volt. Előbb a bérrendezés filozófiájáról: a napokkal ezelőtt publikált bértábla alapja az osztrák orvosfizetések alakulása. Az orvosmigrációs felmérések azt mutatják, hogy ha az ottani fizetések 2/3-át megkapja itthon az orvos, akkor hazajön, ill. nem indul útnak. Az első 20 évben progresszíven emelkedik a fizetés, azt követően lassul az emelkedése. Az osztályvezetőknek, az oktató orvosoknak, ill. a tudományos fokozattal rendelkezőknek egy 1,15-ös szorzóval számol. Szélesebb vitát váltott ki azonban a kamara által képviselt bértábla követelésének az egyszeri végrehajtása, kontra lépcsőzetes bevezetése. Az országos kamara vezetősége az egyszeri emelés mellett van, t.i. egy ilyen mértékű emelésnél véli kivezethetőnek a paraszolvenciát. Én más véleményemnek adtam hangot. Egyrészt a politika maximális haszonra törekszik. Neki az az érdeke, hogy a béremelést hosszú ideig, ismételten tudja kommunikálni. Vagyis a lépcsőzetes emelés jobban szolgálja az érdekeit. De ennél nagyobb veszélyét látom a bérrendezés társadalmi elfogadottságának, elfogadhatóságának. T.i. az egyszerű állampolgár a saját elvárásai alapján fogja ezt megítélni. Magasabb fizetést

kapunk ma, holnaptól jobb elvárást vár el. És erre nem vagyunk felkészülve. Nem beszélve arról, hogy a paraszolvencia kivezetése sem csak rajtunk múlik, nem fog menni egyik napról a másikra, ha úgy tetszik egy lépcsőben: ahhoz keményen meg kell győzni a társadalmat is. Nélkülük nem fog sikerülni. Ez egy kölcsönös tanítás, tanulás folyamata kell, hogy legyen. Mert önmagában a magasabb bérekkel nem oldjuk meg a pénzügyi, szervezeti, szervezési, szabályozási és morális anomáliákat (válságunkat).

Dr. Gaszner András

Kecskemét, 2020. január 24.

Kedves Kollégák!

2020. január 23-án megtartottuk az első megbeszélésünket. Mellékelem a megbeszélésen felvetett témákat. Ki-kik kialakíthatja az ezzel kapcsolatos véleményét, gondolatát. A folytatásban lehetősége nyílik a kifejtésére. Az együtt gondolkodásra.

A folytatást 2020. április 23-ra, Bajára tervezzük. Addigra a múlt héten elfogadott határozatokból többet már szeretnék megvalósulni hinni. Ill. addig is ajánlom figyelmetekbe a honlapunkat: mobbk.hu

A megnyitott témákkal kapcsolatban egy-egy dokumentumot szívesen megosztok érintettség, vagy érdeklődés okán. Ezek: a praxisjog értéke, avagy a felmérések kérdőívei. Utóbbiakat még csak szűk körben: javaslatok beépítése, javítás, egyértelműsítés stb. céljából.

Jó munkát mindenkinek,

Az áprilisi találkozás reményében,

Üdvözlettel:

Gaszner András

Kecskemét, 2020. január 27.